

Počet zmínek: 1

Online: 1

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Ostravský Idiot nabízí skvělé výkony Janovičové a Panzenbergera. Kvality své dřívější inscenace Médea však režisér Šmíd nepřekonává

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 11.01.2026 17:23, Datum importu: 11.01.2026 18:39, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Evelína Vaněk Síčová, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, Měsíční návštěvnost: 13 606, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Uvedení Dostojevského Idiotu navazuje na tradici uvádění děl ruských klasiků, která **ostravské** publikum vždy vítá s očekáváním něčeho velkolepého. O tom, že se aktuální adaptace u všech diváků zcela nesetkala s tímto očekáváním, svědčí reakce bezprostředně po premiéře. Místa nadšeně aplaudujících diváků kontrastovala s těmi sedícími a vlažně tleskajícími. Bohužel jsem sekundovala těm druhým zmíněným, a to z několika důvodů.

Režisér Jakub Šmíd neměl lehkou situaci. Jeho dřívější vynikající inscenace Médea divákům přinesla mnohé překvapivé a vítané „aha“ momenty. Především silné režijní vedení hlavní představitelky z celého představení vytvořilo moderní inscenaci na půdorysu „oldschoolového“ díla. I díky tomu se mohli diváci nechat strhnout pozitivním očekáváním. A šlo to při pohledu na diváckou masu v hledišti cítit. Všeobecné ševelení se již v průběhu přestávky změnilo v rozpačité pohledy a dozvuky rozhovorů měly dovětky typu: „No uvidíme, co druhá část.“ A při odchodu z divadla již bylo jasné, že Idiot nebude hitem sezony.

Přitom všechno směřovalo k tomu, že právě Dostojevského slavné a hojně dramatizované dílo bude **ostravským** klenotem. Moderní výprava Petra Vítka, nápadité kostýmy Martina Chocholouška a vynikající hudba Ivana Achera tvoří umělecky vydařenou část představení a místy velmi dobře fungují. Avšak v kontextu uchopení jednotlivých postav, tempa celého představení a výběru herců se celý koncept rozpadá a nezachrání to ani vynikající výkony Kamily Janovičové v roli Nastasji Filippovny a Petra Panzenbergera v roli Rogožina.

Z inscenace Idiot. (Foto: Martin Kusyn)

V úvodu se diváci společně s knížetem Myškinem (Robert Finta) ocitají v nádražní hale. Na vyřezávaných lavicích pod hranatými hodinami a nápisem VÝCHOD v azbuce sedí celé panoptikum postav. Statický začátek pokračuje dynamickým přecházením postav a vytváří dojem, že v živém tempu se bude odehrávat i následující tříhodinová. Avšak pomalé tempo dialogů sklouzává k nudným pasážím. Moderní vizuál tak nejde ruku v ruce s těžkopádnou režii. Dramatizace Norberta Závodského vychází z překladu Libora Dvořáka. Hlavní lince, jak je cítit i ze silného kostýmního záměru, vévodí hlavní ženská postava Nastasji Filippovny. Ostatní postavy jsou méně výrazné. Děj tak sklouzává k tomu, že se snaží pojmout co nejširší záběr, ale působí rozvlekle až se lehce utápí v množství neuchopených nosných témat.

Jednotlivé postavy mají rozmanité kostýmy, které sice naznačují jejich charakter, avšak na herecké úrovni se veškeré charaktery slévají do plytkých a nepřiliš výrazných rozdílů. Kýžený kontrast mezi laskavým knížetem Myškinem a obyvateli Petrohradu není nijak výrazně umocněn, vynívá naprázdno a nedostavuje se ani výrazná sympatie s chováním bezelstného epileptika.

Z inscenace Idiot. (Foto: Martin Kusyn)

Jakub Šmíd má evidentně sklon k výrazným ženským postavám. V případě Idiotu dostala velký prostor Nastasja Filippovna v podání Kamily Janovičové. Jako jedna z mála postav má propracovanější charakterové vlastnosti, které jsou viditelné a velmi dobře procítěné. Navíc Martin Chocholoušek vytvořil sérii kostýmů, které dodávají postavě elegantní a sexy vzhled. Viditelné rozdíly zde můžeme pocítit především v kontrastu s Japončinovou a jejími dcerami Aglajou a Alexandrou. Usedlá dvojice s mírně rebelující Aglajou působí v přítomnosti Nastasji Filippovny upraveně, ale nevýrazně, bohužel tento dojem zůstává především na úrovni kostýmní.

Je až s podivem, že tak kvalitní herecké obsazení nedokázal Jakub Šmíd dostatečně vést, aby vydoloval z každého herce maximum. Sabina Muchová v roli Japončinové zbytečně působí hystericky, Sára Erlebachová coby usedlá Alexandra vytváří dojem, že se na jevišti ocitla bez jakéhokoli kontextu, a Hana Piterková se v roli Aglaji musí ještě mnohem více najít, aby její projev působil přesvědčivěji.

Kamila Janovičová a Petr Panzenberger. (Foto: Martin Kusyn)

Zatímco ženské postavy jsou velmi hlasité a místy až nehezky ukřičené, ty mužské mají spíše funkci rekvizitní. Napoleonsky vypadající Ivogin (Tomáš Jirman) a Japončín (David Viktora) se charakterově nedokáží příliš vybarvit, a tak za ně nejvíce hovoří vizuální vjem. Podobně na tom je i František Strnad v roli Tockého.

Výraznější role, kde jsou charakterové vlastnosti důstojně čitelné, připadly na Petra Housku (Lebeděv), Vojtěcha Johaníka (Ferdyščenko) a především Petra Panzenbergera (Rogožin). O kvalitách projevu u tohoto herce je skoro zbytečné cokoli rozvádět. Petr Panzenberger velmi přesvědčivě vytvořil ucelený obraz Rogožina se správnou dávkou zoufalosti a zhýralosti.

Robert Finta. (Foto: Martin Kusyn)

Do hlavní role knížete Myškina obsadil režisér poněkud prvoplánově Roberta Fintu. Drobný herecký korpus ho předurčuje k laskavému a naivnímu archetypu této postavy. Kladla jsem si otázku, proč zrovna zde režisér nesáhl po možnosti vytvořit pro jiného herce náročnější výzvu, aby byl efekt postupný a zajímavý. Robert Finta má jistě své místo v souboru a v inscenaci Podoba věci ukázal, že mu sedí i floutkovský typ, nicméně na hlavní roli, navíc tak známé postavy, neoplývá dostatečným hereckým projevem. Kníže Myškin v jeho podání je velmi nepřekvapivá sázka na jistotu, která prostě dřív nebo později začne nudit. Ve srovnání s vynikajícím výkonem Jiřího Vyoraláka či Pavla Lišky v brněnské adaptaci Kníže Myškin je idiot nepřináší tato volba výraznou stopu.

Samostatnou a velmi kvalitní složkou inscenace je hudba Ivana Achera. Působivý doprovod sice místy zastíňuje děj i dialogy (což znevýhodňuje především diváky na balkoně a na galerii), ale kvalitou tyto složky převyšuje. Třešničkou na dortu je především píseň v podání Kamily Janovičové.

Z inscenace Idiot. (Foto: Martin Kusyn)

Stejně jako si kdysi vylámalo zuby na inscenaci Idiot Dejvické divadlo, ani na **ostravské** scéně nedošlo v nové dramatizaci k inscenačnímu ohňostroji. Za výrazným posunem ve scénografii, která se **Národním divadlu moravskoslezskému** poslední dobou velmi dobře daří, tentokrát pokulhává režie, což je zrovna v případě Dostojevského díla výrazná škoda.

*

Idiot. Autor literární předlohy Fjodor Michailovič Dostojevskij. Dramatizace Norbert Závodský. Překlad Libor Dvořák. Režie Jakub Šmíd. Dramaturgie Pavel Gejguš. Scéna Petr Vítek. Kostýmy Martin Chocholoušek. Hudba Ivan Acher. Recenze je psaná z premiéry uvedené v sobotu 10. ledna 2026 v Divadle Antonína Dvořáka, které je součástí **Národního divadla moravskoslezského v Ostravě**.

Režisér *Jakub Šmíd* neměl lehkou situaci. Jeho dřívější vynikající inscenace *Médea* divákům přinesla mnohé překvapivé a vítané „aha“ momenty. Především silné režijní vedení hlavní představitelky z celého představení vytvořilo moderní inscenaci na půdorysu „oldschoolového“ díla. I díky tomu se mohli diváci nechat strhnout pozitivním očekáváním. A šlo to při pohledu na diváckou masu v hledišti cítit. Všeobecné ševelení se již v průběhu přestávky změnilo v rozpačité pohledy a dozvuky rozhovorů měly dovětky typu: „No uvidíme, co druhá část.“ A při odchodu z divadla již bylo jasné, že *Idiot* nebude hitem sezony.

Přitom všechno směřovalo k tomu, že právě Dostojevského slavné a hojně dramatizované dílo bude ostravským klenotem. Moderní výprava *Petra Vítka*, nápadité kostýmy *Martina Chocholouška* a vynikající hudba *Ivana Achera* tvoří umělecky vydařenou část představení a místy velmi dobře fungují. Avšak v kontextu uchopení jednotlivých postav, tempa celého představení a výběru herců se celý koncept rozpadá a nezachrání to ani vynikající výkony *Kamilly Janovičové* v roli *Nastasji Filippovny* a *Petra Panzenbergera* v roli *Rogožina*.

Z inscenace *Idiot*. (Foto: Martin Kusyn)

V úvodu se diváci společně s knížetem *Myškinem* (*Robert Finta*) ocitají v nádražní hale. Na vyřezávaných lavicích pod hranatými hodinami a nápisem *VÝCHOD* v azbuce sedí celé panoptikum postav. Statický začátek pokračuje dynamickým přecházením postav a vytváří dojem, že v živém tempu se bude odehrávat i následující tříhodinová. Avšak pomalé tempo dialogů sklouzává k nudným pasážím. Moderní vizuál tak nejde ruku v ruce s těžkopádnou režii.

Dramatizace *Norberta Závodského* vychází z překladu *Libora Dvořáka*. Hlavní lince, jak je cítit i ze silného kostýmního záměru, vévodí hlavní ženská postava *Nastasji Filippovny*. Ostatní postavy jsou méně výrazné. Děj tak sklouzává k tomu, že se snaží pojmout co nejširší záběr, ale působí rozvěkle až se lehce utápí v množství neuchopených nosných témat.

Jednotlivé postavy mají rozmanité kostýmy, které sice naznačují jejich charakter, avšak na herecké úrovni se veškeré charaktery slévají do plytkých a nepřiliš výrazných rozdílů. Kýžený kontrast mezi laskavým knížetem *Myškinem* a obyvateli *Petrohradu* není nijak výrazně umocněn, vynívá naprázdno a nedostavuje se ani výrazná sympatie s chováním bezelstného epileptika.

Dnes	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek
Studio DVA, Praha - Lež				
Dům kultury Poklad				
11.01.2028				
19:00				

Dnes	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek
Architekt				
Kino Panorama Klimkovice				
11.01.2028				
19:00				

Kalendář akcí poskytuje: **OSTRAVAINFO!!!**
Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

Z inscenace Idiot. (Foto: Martin Kusyn)

Jakub Šmíd má evidentně sklon k výrazným ženským postavám. V případě *Idiota* dostala velký prostor *Nastasja Filippovna* v podání *Kamilly Janovičové*. Jako jedna z mála postav má propracovanější charakterové vlastnosti, které jsou viditelné a velmi dobře procítěné. Navíc *Martin Chocholoušek* vytvořil sérii kostýmů, které dodávají postavě elegantní a sexy vzhled. Viditelné rozdíly zde můžeme pocítit především v kontrastu s *Jepančinovou* a jejími dcerami *Aglajou* a *Alexandrou*. Usedlá dvojice s mírně rebelující *Aglajou* působí v přítomnosti *Nastasji Filippovny* upraveně, ale nevýrazně, bohužel tento dojem zůstává především na úrovni kostýmní.

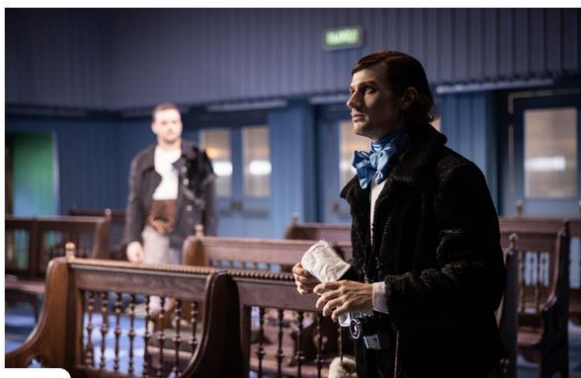
Je až s podivem, že tak kvalitní herecké obsazení nedokázal *Jakub Šmíd* dostatečně vést, aby vydoloval z každého herce maximum. *Sabína Muchová* v roli *Jepančinové* zbytečně působí hystericky, *Sára Erlebachová* coby usedlá *Alexandra* vytváří dojem, že se na jevišti ocitla bez jakéhokoli kontextu, a *Hana Píterková* se v roli *Aglaji* musí ještě mnohem více najít, aby její projev působil přesvědčivěji.

Kamila Janovičová a Petr Panzenberger. (Foto: Martin Kusyn)

Zatímco ženské postavy jsou velmi hlasité a místy až nehezky ukřičené, ty mužské mají spíše funkci rekvizitní. Napoleonicky vypadající *Ivolgin* (*Tomáš Jirman*) a *Jepančin* (*David Viktora*) se charakterově nedokáží příliš vybarvit, a tak za ně nejvíce hovoří vizuální vjem. Podobně na tom je i *František Strnad* v roli *Tockého*.

Výraznější role, kde jsou charakterové vlastnosti důstojně čitelné, připadly na *Petra Housku* (*Lebeděv*), *Vojtěcha Johaníka* (*Ferdyščenko*) a především *Petra Panzenbergera* (*Rogožin*). O kvalitách projevu u tohoto herce je skoro zbytečné cokoli rozvádět. *Petr Panzenberger* velmi přesvědčivě vytvořil ucelený obraz *Rogožina* se správnou dávkou zoufalosti a zhýralosti.

Robert Finta. (Foto: Martin Kusyn)

Do hlavní role knížete Myškina obsadil režisér poněkud prvoplánově *Roberta Fintu*. Drobný herecký korpus ho předurčuje k laskavému a naivnímu archetypu této postavy. Kladla jsem si otázku, proč zrovna zde režisér nesáhl po možnosti vytvořit pro jiného herce náročnější výzvu, aby byl efekt postupný a zajímavý. *Robert Finta* má jistě své místo v souboru a v inscenaci *Podoba věcí* ukázal, že mu sedí i floutkovský typ, nicméně na hlavní roli, navíc tak známé postavy, neoplývá dostatečným hereckým projevem. Kníže Myškin v jeho podání je velmi nepřekvapivá sázka na jistotu, která prostě dříve nebo později začne nudit. Ve srovnání s vynikajícím výkonem *Jiřího Vyorálky* či *Pavla Lišky* v brněnské adaptaci *Kníže Myškin je idiot* nepřináší tato volba výraznou stopu.

Samostatnou a velmi kvalitní složkou inscenace je hudba *Ivana Achera*. Působivý doprovod sice místy zastíňuje děj i dialogy (což znevýhodňuje především diváky na balkoně a na galerii), ale kvalitou tyto složky převyšuje. Třešničkou na dortu je především píseň v podání *Kamily Janovičové*.

Z inscenace *Idiot*. (Foto: Martin Kusyn)

